

DRUŠTVO GORSKA REŠEVALNA SLUŽBA KAMNIK

Perovo 20, 1241 Kamnik
tel.: 01 831 51 13
e-pošta: info@grs-kamnik.si
<http://www.grs-kamnik.si/>

Davčna številka: 64331008
TR: 0231 2003 5354 472

Datum: 05. 03. 2017

Poročilo o delu Društva GRS Kamnik v letu 2016

Društvo gorska reševalna služba Kamnik je prostovoljno, samostojno, nepridobitno in nepolitično združenje fizičnih oseb, ki že 95 let organizirano in uspešno pomaga vsem, ki v gorah in težko dostopnem terenu potrebujejo pomoč. Člani prostovoljno in nesebično opravljamo dejavnost reševanja v gorah kot javno službo in smo vključeni v sistem zaščite in reševanja v Republiki Sloveniji. Večino dela opravimo v občini Kamnik, v celoti pa pokrivamo tudi območje občin Domžale, Komenda, Mengeš, Moravče, Lukovica in Trzin.

Smo pomemben člen zaščite in reševanja v občini, s katero dobro sodelujemo, ves čas pa smo aktivni tudi na preventivnem področju. Žal nam zadnjih 20 let, odkar smo v dobro ponesrečencev, z namenom izboljšati odzivni čas, zapustili svoje prostore na Šutni, ogromno časa in energije, ki bi jo sicer usmerili v osnovne dejavnosti, jemlje reševanje prostorskih težav. Bojimo se, da bo brez ustreznega ukrepanja občine in države, prišlo do nepredvidenih posledic, žal, na škodo tistih, ki bodo našo pomoč potrebovali in teh je iz leta v leto več.

Pregled članstva v letu 2016

Podatki o članih društva (december 2016):

➤ število članov	58
• gorski reševalci – častni člani	8
• gorski reševalci	41
• pripravniki	7
• izredni člani	2

Lansko leto smo sprejeli med člane tri pripravnike, ki so se uspešno vključili v delo društva, žal pa nas je v začetku leta zapustil naš častni član Pavle Šimenc.

Reševalna dejavnost – osnovna dejavnost društva

V letu 2016 smo zabeležili 36 intervencij, 27 reševalnih in 9 iskalnih, kar nas uvršča na 5-to mesto po obremenjenosti med 17 društvi GRS v Sloveniji. Opravili smo 2.151 ur reševalnega dela, v intervencijah je sodelovalo 343 reševalcev. V primerjavi z letom prej, se nam je število reševalnih ur povečalo skoraj za 2 krat. S helikopterjem smo izvedli samo 8 intervencij, kar pomeni, da so bile ostale večinoma izvedene v slabem vremenu, ko helikopter ni mogel pomagati. Pohvalno, predvsem pa v dobro ponesrečencev je, da je bil zdravnik prisoten na 20-tih intervencijah, torej v 16, ki so bile

Služba za reševanje v gorah je bila
ustanovljena 16. junija 1912.
Članica ICAR od leta 1955.

Ob nesreči v
gorah pokliči **((112))**

izvedene na klasičen način. Smo na prvem mestu v Sloveniji po pristnosti zdravnika na klasičnih intervencijah in močno presegamo povprečje. Vsem trem zdravnikom pohvala in zahvala.

Na začetku leta smo bili soočeni z zahtevno iskalno intervencijo na širnem območju Menine planine. Glede na informacije, s katerimi smo razpolagali, smo iskali dobredno šivanko v senu, vendar smo maja v drugem poizkusu, po skrbno pripravljeni in načrtovani intervenciji in z odličnim sodelovanjem s policijsko postajo Kamnik, CZ Kamnik in z reševalci sosednjih društev, pogrešano osebo našli. Žal mrtvo.

Zelo zahtevne iskalne intervencije smo imeli še trikrat. Dvakrat v zimskih razmerah, ko smo iz ledenih objemov Brane in Kranjskega dedca rešili štiri planince, tretjič, ko smo v razbesneli nevihti z gromom, bliski in udari strel iz takrat peklenskih razmer na Skuti, rešili dva plezalca.

Kot vsako leto smo imeli veliko dela tudi na širšem območju Velike planine, kjer smo med drugim januarja, ko je zaradi vetra obstala nihalka, reševali za cel avtobus turistov, aprila pa v zametu obtičale Arabce.

Posebno je leto zaznamovala fizično in psihično izjemno težka, zahtevna ter nevarna intervencija na Srebrnem sedlu, ko se je prvič v zgodovini reševanja v naših gorah zgodil dokazan uboj. V nas je pustila globok pečat, pokazala nekatere pomanjkljivosti v sistemu, pokazalo pa se je tudi, iz kakšnega testa smo reševalci, pa ne samo v Kamniku, temveč širom po Sloveniji, kar je pomembno vedeti.

Skupaj smo reševali 37 ponesrečenih oziroma izgubljenih. Žal smo pogrebni službi predali 5 mrtvih, nam je pa v uteho, da nobena nesreča s smrtnim izidom ni bila posledica neposrednega planinskega udejstvovanja, kar kaže na to, da naša prizadevanja na preventivnem področju rojevajo sadove.

In še, kar je zelo pomembno in kaže na našo vrhunsko usposobljenost ter predanost h kolektivnemu sodelovanju – vse intervencije smo opravili varno in uspešno.

Usposabljanja – pogoj za kakovostno in varno reševanje

Da lahko varno in uspešno rešujemo, se moramo stalno usposablјati. Izvedli smo vsa načrtovana usposabljanja v okviru društva in se udeležili vseh, ki jih je organizirala Gorska reševalna zveza Slovenije. Ne bom jih našteval, saj se iz leta v leto ponavljajo. Omeniti pa moram, kar je za društvo pomembno: Franci Brčar, Matic Kozina, Primož Lavrič in Andrej Rezar so se udeležili vseh potrebnih usposabljanj in uspešno opravili izpite za gorskega reševalca, Matej Bizjak pa za inštruktorja.

Člani s specialističnimi nazivi so se udeležili vseh usposabljanj, ki so jih organizirale komisije Gorske reševalne zveze Slovenije.

Imamo 36 reševalcev, 3 inštruktorje, 3 reševalce letalce, zdravnika reševalca letalca in 2 vodnika lavinskega psa z licenco po merilih Gorske reševalne zveze Slovenije.

Preventivna in organizacijska dejavnost

Zavedamo se, da je preventivno delovanje članov največji prispevek k zmanjševanju nesreč, zato vsako leto ogromno časa in energije namenimo preventivnim dejavnostim. Tudi v letu 2016 smo izvedli vse, ki so bile načrtovane in ni jih bilo malo. Začeli smo na Veliki planini z že tradicionalno dobro obiskanim tečajem varne hoje za obiskovalce gora v zimskih razmerah, nadaljevali z dežurstvi na prireditvah, predstavitev dejavnosti Gorske reševalne službe po šolah in vrtcih ter s svojo prisotnostjo v gorah pripomogli k večji varnosti.

Udeležili smo se memoriala v Vratih, Valentinovega smuka v Avstriji, spominske slovesnosti na Okrešlju, Dneva reševalcev na Jezerskem, Ažmanovih dnevov v Paklenici, obiskali smo gorske reševalce in planince v Sarajevu, skupaj z Alpinističnim odsekom PD Kamnik izvedli alpinistični tabor v

Španiji, bili organizatorji srečanja veteranov Gorske reševalne zveze Slovenije in se udeležili drugih prireditev, ki so jih organizirala društva in Gorska reševalna zveza Slovenije.

Po neizmernih mukah, prošnjah, pogovarjanju in dogovarjanju, nam je končno uspelo pridobiti nujno potreben repetitor na Veliki planini, čeprav je bilo najprej odločno rečeno, da je to nemogoče. Ob tem sem se velikokrat spraševal, kaj vse počnemo prostovoljci in kaj ne, pa bi morali, tisti, ki so za to plačani.

Imeli smo redni Občni zbor društva, 12 rednih mesečnih sestankov in 8 sej Upravnega odbora. Člani smo se udeležili Zbora reševalcev Gorske reševalne zveze Slovenije, aktivno sodelovali pri vodenju Zveze, sodelovali na sestankih predsedstva, Upravnega in Nadzornega odbora ter sestankov komisij Upravnega odbora Gorske reševalne zveze. Aktivni smo bili tudi v Odboru Gore in varnost ter na istoimenskem posvetu, ki ga organizira Odbor.

Ob koncu leta smo od Uprave RS za zaščito in reševanje dobili 25.000,00 € namenskih sredstev za intervencijsko vozilo in takoj začeli z dejavnostmi, za čim ugodnejši nakup.

Veliko prostega časa smo namenili vzdrževanju nujno potrebne psihofizične kondicije, da je delo v društvu potekalo nemoteno, pa je bilo treba opraviti ogromno administrativno organizacijskega dela.

Na tem mestu moram posebno omeniti trud in prizadevanja vodstva društva za pridobitev novih prostorov. Opravljenih je bilo veliko sestankov z županom in podžupanom Občine Kamnik, ki nas pri naših prizadevanjih podpirata in nam pomagata. Pridobili smo idejne projekte za gradnjo na obljubljeni občinski parceli. Žal konkretne rešitve problema še ne poznamo, konec leta 2018, ko nam poteče najemna pogodba in se bomo znašli na cesti, pa se neizprosno bliža. Seveda pri tem projektu naša požrtvovalnost, srčnost in pogum niso dovolj. Pri njem je žal v ospredju denar. Denar, s katerim se danes vse meri, mi pa ga imamo komaj za redno delovanje.

Delo, ki ga opravljamo, opravljamo brezplačno. To se ne da meriti z denarjem, kajti življenja, ki jih rešujemo in veliko smo jih rešili, so neprecenljiva. Ostaja nam samo upanje, da bodo za to pristojni in odgovorni še pravočasno odreagirali, sicer bo škoda ogromna – neprecenljiva. Če problem ne bo rešen, se lahko zgodi, da bo zaradi tega pomoč do ponesrečenih prišla kasneje kot bi lahko in ti bodo občutili to škodo. Lahko jo bom jaz, lahko kdorkoli izmed nas, lahko kdo, ki meri in odloča z denarjem.

Kako se bodo dogodki razpletli, ne vem, vem pa in zagotavljam, da bomo kamniški gorski reševalci še naprej po najboljših močeh pomagali in reševali ponesrečene v gorah nad Kamnikom, vendar brez primernih prostorov reševanje ne bo optimalno in škoda bo lahko ogromna – neprecenljiva.

Sodelovanje društva z drugimi

Kot vedno smo bili tudi v preteklem letu močno vpeti v delo lokalnega okolja. Tradicionalno dobro sodelujemo z Občino Kamnik in Civilno zaščito Občine Kamnik, Policijsko postajo Kamnik, Zdravstvenim domom dr. Julija Polca Kamnik, gasilskimi društvi iz občine Kamnik, družbo Velika planina, planinskimi in ostalimi društvi, še zlasti s Planinskim društvom Kamnik in Alpinističnim odsekom planinskega društva Kamnik.

Za zaključek

Na koncu moram poudariti, da smo v letu, ki smo ga zaključili opravili ogromno dela, prišli do kup novih spoznanj in izkušenj, predvsem pa, da smo bili uspešni. Uspešni smo predvsem zato, ker se zavedamo, da je vsak uspeh lahko samo naš skupni uspeh, uspeh reševalcev, ki si zaupamo in se, ko je treba, o vseh stvareh tudi kritično pogovorimo.

Tudi z letošnjega zbora sporočamo vsem obiskovalcem gora nad Kamnikom: »Ni se vam treba bati. Ko boste potrebovali pomoč, lahko računate na nas«.

Zahvala vsem, ki sodelujete z nami in nas pri našem delu podpirate, predvsem pa vam, reševalke in reševalci, od starejših, ki v pravem trenutku povlečete zavoro, do najmlajših, ki nas nadobudno priganjate. Vse zapisano je rezultat vašega dela. Hvala.

Franc Miš, predsednik Društva GRS Kamnik

Služba za reševanje v gorah je bila
ustanovljena 16. junija 1912.
Članica ICAR od leta 1955.

Ob nesreči v
gorah pokliči **((112))**